

ובמאי דכתב הנוב"י (סוף מהדור"ק) דטעמא דאין עשה דוחה ל"ת ועשה, דמאי אולמיה האי עשה מהאי עשה, יובן כיון דיו"ט היא העשה גם על עשייה ולא רק שב ואל תעשה, לא שייכא ביה מאי אולמיה האי עשה מהאי עשה ולכן לא דחי ולא בעי קרא, משא"כ בשבת דכל העשה הוא רק שבתון בשב ואל תעשה הו"א ידחה העשה ל"ת ועשה לכך בעי קרא.



עוד מראי מקומות שתירצו קושיא הנ"ל

ובמאי ענינא לתרין קושיית המג"א ראיתי עוד אריכות גדולה בזה באחרונים, ומחמת קוצר המצע אכתוב רק עוד כמה מראי מקומות, לרבנן ותלמידיהון שירצו לעיין בזה. **זית רענן** (פרשת בא עמ' ט"ו-ד'), **התורה והמצוה** להמלבי"ם (שמות י"ב י'), **אור חדש** (פסחים פ"ג), **שו"ת מחזה אברהם** (סי' נ"ג), **שו"ת אריה** (סי' כ"א), **שו"ת זכרון יצחק** (סי' ס"ח), **בית הלוי** עה"ת (פרשת בא).

וזומר (לעצמי) וז"ל דווקא זומר וצריך לעצמי חייב אף משום קוצר אבל כשאנו צריך לעצמי חייב משום קצירה דהא לא דמיא לקצירה שקוצרים למאכל או שצריכים לאיזה דבר **"כגון רפואה"**, ומכאן קשה **לדברי המג"א** (סי' שכ"ח ס"ק מ"א) שהתיר למי שיש לו כאבים שמותר לקלח חלב אשה לתוך האוזן וטעמיה דהוי מלאכה שאצל"ג, וכבר תמה עליו **בישועות יעקב** (שם ס"ק ו') דלמה יקרא מלאכה אצל"ג הרי הוא צריך לחלב, לאיזה צורך שרק יהיה וא"כ היאך מותר ובפרט להנ"ל לצורך רפואה אסור ודאי דאסור להתיר חלב מדדיה לתוך אזנו.

דפ"ק

לכתוב תפילין על עור טהור שנעבדה לע"ז

כותבין תפילין על גבי עור של עוף טהור וכו' ועל עור נבלות וטריפות שלהן - ובשעת"ל (סי' ל"ב סק"ח) נסתפק אם אפשר לכתוב תפילין על"ג עור של ע"ז שהייתה בהמה טהורה ונעבדית לע"ז והעלה דלפי מאי דמפרשין מן המותר בפ"ק לא קאי על סוג המין אלא בגוף החפץ שהוא וכיון דגוף עור זה נעבדית לע"ז אסור לכתוב עליה תפילין, ויעו"ב **בשו"ת מהרי"א** (יו"ד סי' ר"פ) שהביא גם דשי' **הפמ"ג** (בפתיחה להל' תפילין) דאסור, ויעו"ב **במהרש"ם** (הל' תפילין סי' ל"ב ס"ב) שהביא דכן כתוב להדיא במס' סופרים (פ"א), דאסור לכתוב תפילין על עור שנעבד לע"ז אפי' אם טהורה היא.

דפ"ק

האם מים זוחלין הנכנסים למקוה מיקרי זוחלין או רק מים היוצאים

רבי יוסי אומר כל הימים מטהרים בזוחלין ופסולים לזבים ולמזויעים ולקדש בהם מי חטאת - וברש"י שדרך להיות הנחלים זוחלין עלים וזה דרכם, ובשו"ת **דברי יציב** (יו"ד סי' קי"ד) נשאל במקוה שנוסף מבור הזריעה לתוך בור הטבילה, וצוין לשי' **הדברי חיים** (הל' מקוואות אות ה') דגם אם זוחל בכה"ג מיקרי זוחלין ואינו מטהרים, ו**שמדברי רש"י** (כאן) משמע דכה"ג לא מיקרי זוחלין ורק זחילה מבחזין, ומ"מ פסק להלכה בדמיונות שלוש שהם רק מי גשמים ולמאי דפסק הד"ח דזחילה דאורייתא, ולשי' זחילה הנכנסת מיקרי זחילה ולכן אם אריה שאג מי לא ירא ויש להחמיר בזה.

לקיחת תרופה בשבת ויו"ט

(ע"ב) אין אוכלין איזביון בשבת לפי שאינו מאכל בריאים - **ובשיטמ"ק** (ברכות לח.) כתב דאם המאכל הוא של בריאים, אפי' אם מערב המאכל בדבר אחר ואין דרך בריאים לעשות כן מותר כיון דגוף המאכל של בריאים, ואם גאכלי' א' בריא ומאכל אחד אינו בריא ומערבם יחד ג"כ אסור ובפרט אם הרוב אינו בריא, **ולגבי חולה** הנוטל כמה ימים קודם השבת רפואה אם התירו לו לקחת בשבת כתב **בספר החיים** דיש להקל כיון דדמי לזר שהיה להחזירה בשבת, ועוד כתב **דביו"ט** ג"כ יש להקל דלא שייך לגזור שחיקת סממנים דהא גם אם ישחוק יהא פטור מדין מתוך שהותרה לצורך וכו', ובדוא"א **הכין התרופה מעיו"ט** דמהני ובשבת לא מהני בכה"ג.

לתרין דכוונת המכילתא הוא כך, לא דסלקא דעתין דיהא מותר בשבת, דהא פשיטא לן דאסור, אלא כוונת המכילתא דסלקא דעתין כיון דחל ט"ז להיות בשבת, לא נאכל כל כך שריפות הנותר בהרבה ימים, ויהא מותר לשרוף בכה"ג ביו"ט ממש בכדי שלא נשהה נותר כל כך קמ"ל דאסור (ויעו' בבית שערים הנ"ל דדחה דבריו).



כיון דעשה דשבת יליף משבתון הו"א עדל"ת ועשה

ובשו"ת פני מבין (או"ח סי' קל"ו) תירץ עפ"י מאי דידוע קושיית הפמ"ג (בפתיחה להלכות שבת) בהא דנקט **הרמב"ם** בספר המצוות (מצות ק"ס-א') חיוב עשה של יו"ט מפסוק "מקרא קודש יהיה לכם" ולא נקט קרא דשבתון, אלא ע"כ כיון דביו"ט חיוב היו"ט הוא גם בעשייה כגון אוכל נפש ואמרינן בו נמי מתוך שהותר לצורך וכו', הרי דעשה דיו"ט אינו בא רק על שב ואל תעשה אלא גם על עשייה לכך לא נקט קרא דשבתון דמשמע רק שב ואל תעשה ונקט קרא דמקרא קודש.



חמדת הדף

מסכת שבת מדף ק"ה - ק"י

דפ"ק

איזה מלאכה בעינן שתהא מחשבתו לכך ואיזה לא

הכותב שתי אותיות בשתי העלמות אחת שחרית ואחת בין הערביים ר"ג וחכמים פוטרין - הנה בשו"ת הרי"ם (או"ח סי' ג') ביאר בדברי גמ' אלו לחלק בין מלאכת הוצאה לשאר מלאכות בני דין קטן, דגבי מלאכת הוצאה דכל חיובה הוא מטעם מחשבה, לכן יש לומר דקטן שאין לו מחשבה הקילו במלאכת הוצאה, אולם בשאר מלאכות אין בה משום מחשבה, והיינו כדברי גמ' דילן שכתב אחת ביום ואחת לילה ומסתמא כשכתב הראשון לא חשב על השני, ומ"מ חייב הרי דלא תליא במחשבה לכן אף קטן שאין לו מחשבה יש איסור, **אולם האבני נזר** (או"ח סי' קפ"ו סק"ו) חידש דבכל המלאכות שמפורש השיעור צריך מחשבה שתהיה מחשבתו הראשונה לכך, ובהנהו דלא חשיב השיעור אין בינן מחשבתו לכך, וחיליה מהא דכתב **הירושלמי** (פ"ו תרומות ה"א) דאף לשי' ר"ל דח"ש מותר, מ"מ אם היה דעתו להשלים חייב הרי דבכוונתו לכל השיעור חייב, וזה דווקא היכן שאמרו חז"ל השיעור אולם כשלא אמרו השיעור לא. **הרי דנחלקו בזה החי' הרי"ם והאבני נזר**, דלדעת ח"י הרי"ם בכל מלאכה לא בעי כלל מחשבה רק בהוצאה, **ולאבני נזר** תליא אי אמרו בו שיעור או לא.

הקורע בשבת מ"ט דיצא הא אעל"מ

(ע"ב) **הקורע בחמתו ובאבלו ועל מתו חייב ואע"פ שמחלל את השבת יצא ידי קריעה** - הקשה **בירושלמי** (כאן) מ"ש ממצה נזולה שאינו יוצא ידי חובתו ומ"ט כאן יוצא, ותירץ דבמצה החפצא בעצמה האיסור, משא"כ כאן האדם עובר עבירה אולם החפץ אינו איסור, (ובגוף דברי הירושלמי יעו' בשו"ת מנחת אלעזר ח"ג סי' נ"ז אות ג' שהאריך בזה לענין אתרוג) **וביד דוד** הקשה לרבא דאמר אעל"מ היאך מהני כאן ומ"ט אינו מחוייב לחזור ולקרוע ביום א', ות"י בג' דרכים א' - כיון דא"א לו להמשה ליעקר וכבר קרעה לכך לא אמרינן אעל"מ, ב' - למאי דכתב המהר"ט (ח"א סי' ס"ט) דדוקא באיסור מחמת עצמו אמרינן אעל"מ, א"כ כאן האיסור הוא מחמת השבת ולא מחמת החפץ (והרי זה כחי' הירושלמי שהבאנו לעיל), ג' - למאי דכתבו **הסמ"ע והוש"ק** (חור"מ סי' ר"ח) במי עשעה מקח בשבת מקחו מקח, להיכן שאפשר לעשות הפעולה בהיתר אפי' כשעשאו באיסור מהני, א"כ הכי נימא הכי.

ביאורו של החת"ס בהא דהקב"ה סופרין ומניחין בבית גגזיו

(שם) **כל המוריד דמעות על אדם כשר הקב"ה "סופרין" ומניחין בבית גגזיו** - יש להביא בכאן דבריו המפורסמים של מרנא ורבנא **החת"ס** (תו"מ פ"ר וירא) שביאר לישנא דהקב"ה

מדור זה נודב ע"י מוקיר רבנן אהוד יששכר הי"ו לע"ג בהירה בת בתיא

שאלה נ"א בתוה"ק בפרשתן אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם, ולמדו בזה ביצה כ: מגילה ז: דאוכל נפש הותר ביו"ט, ויש לחקור האם הותר גם בישול ביו"ט באכילה גסה, או בשלא כדרך אכילה? **שאלה נ"ב** בפרשתנו והיו לאות על ידך וכו' יש לחקור באדם ששכח לומר יעלה ויבוא הניח תפילין ר"ת ונזכר שלא אמר יעלה ויבוא אשר צריך לחזור ולהניח תפילין דרש"י ולהתפלל בזה שחרית?

פתרון לחידודא גליון - כ"ז פר' שמות

שאלה מ"ט האם בליל פסח יש חיוב של מים אחרונים, או כיון דליל שימורים הוא, ואפי' ק"ש שחיובא הוא פטור אותו מלומר רק פרשה ראשונה, א"כ ודאי גם מים אחרונים פטור? **שאלה נ"ו** האם מלמד תינוקות או משגיח בשיבה וכשרות מותר להם לצום תענית שובבי"ם? **מ"ט** יעו' אריכות גדולה במכתבים למערכת מה שציינו בזה רבנן ותלמידיהון, ויש להוסיף דבשו"ת שיה יצחק סי' ר"כ כתב דחייבים ולא דמי לקריאת שמע דהלא ת"א יצא לקרוא אפי' בכל יום כברכות ה. ואם ת"ח הוא אינו צריך יעו"ש, משא"כ כאן שהוא משום סכנה ולא מצינו בשום פקע פטור למצוה זו ואפי' יצא למלחמה חייב בזה לכן אף בלי פסח חייבים. **ג'** גם בזה יעו' במכתבים למערכת מרבנן ותלמידיהון, שהביאו בזה דברים נפלאים

מדור זה נדבת הרב שמעון בן ברינא והרב חיים ברוך יהודא בן הינדא שרה שליט"א

לחידודא

ברצון פרעה ובכה"ג לכו"ע הוי מילי ומילי לא מימסרי לשליח, וע"ז אמר לו ה' כי ביד חזקה יגרשם מארצו, וזמאי לשליח הגט דכיון דיכול לגרש בע"כ לא מיקרי מילי, ולכן ה"ג במה שבע"כ יגרש שוב לא הוי מילי.

במדור "תמדת הדף" בדף צ"ב הבאנו הרבה חידושי דינים בדיון שנים שעשו מלאכה דפטורים והבאנו דברי הפמ"ג בתיבת גומא פר' פקודי דדוקא חטאת וכתר ליכא אולם איסור תורה יש, וכן דוקא בשבת דהו"ל לאו שניתן לאזהרת ב"ד ולכן אין לוקין אולם ביו"ט חייבים מלקות, ועוד לשם הארכנו אי פטור דשנים שעשו דוקא באיסורי שבת או אפי' בשאר איסורים.

הרה"ג אברהם חיים הרש שליט"א - מח"ס ביכורי אברהם כולל בית הלל בני ברק יש להוסיף עפ"מ ש"ה"ן פרק המצניע המוציא ככר לרה"ר חייב, הוציאוהו שנים פטורים, ובסברת הפטור כתב הר"ן שם דבעשותו כתיב העושה את כולה חייב ולא העושה מקצתה, ובתוצאות חיים (ס"ח ח' אות ז') למאי דכתב הרשב"ם (ב"ב נה:) דזה שחייבין בהוצאה רק בכגורגות כיון דבעינן מלאכת מחשבת ולא הוי הוצאה חשובה פחות מגורגות, לפ"י היה נראה דדוקא בשבת שייך האי דאחשביה ולכן פטורים שנים שעשוהו דהוי כחצי שיעור ובכה"ג ליכא איסורא דלא אחשביה בכה"ג.

ועוד לשם בדף צ"ג הארכנו בחידושי דינים שהארכו הפוסקים בדיון מלאכה שאין צריכה לגופה והארכנו שם בצורך מצוה אי הוי מלאכה צריכה לגופה דהרשב"א שבת ק"ה כתב דהוי אין צריכה לגופה כגון קבורת מת.

הרב נחמן גולדמאן שליט"א - קרית ספר יעו' בתוס' (שבת עב) שכתבו שהמחלל שבת מיראה או מהאבה חייב, ותמה שם הפני יהושע הא הוי אין צריך לגופה ובדיון הוא דליפטר, וכאיה שכתב המהרש"א ב"ב ק"ט בפטור של המקושש עצים למד"א דמקושש לש"ש נתכוון דהוי שאל"ג, וכבר הארכו בזה הפוסקים הרבה.

הרב הגאון שמואל משה וסרמן שליט"א - תפרח יש לציון דברי החוות יאיר סי' קפ"ג ובספר הקובץ ספ"ז דשבת דעשיית חומת העיר מיקרי מלאכה שאין צריכה לגופה, ומקור נוסף לאלה הדברים מובא בראש יוסף שבת צב דכשעושה מלאכה באונס מיקרי מלאכה שאינה צריכה לגופה.

במדור "לחידודא" בשאלה נ"ט חקרנו האם בליל פסח יש חיוב של מים אחרונים, או כיון דליל שימורים הוא, ואפי' ק"ש שחיובא הוא פטור אותו מלומר רק פרשה ראשונה, אי"כ ודאי גם גם מים אחרונים פטור.

הגאון רבי גמליאל הכהן רבינובין שליט"א - מח"ס גם אני אודך בני ברק הנה זה עתה הוצאנו ספר פרדס יוסף על הגדה של פסח והארכנו בזה טובא ובספר שלמי מועד להגרש"ז אורבך הברר משמיה דהגר"ח ז"ל דכיון דבליל פסח אין מטבילים הפת במלח שוב לא בעינן מים אחרונים, ועוד יש ליתן טעם חדש בזה שאין נוהגים מים אחרונים דלמאי דכתב הוזה"ק דטעם מים אחרונים בכדי שלא יאה שליט"א לחצונים לפי"ז בליל פסח לא שייך זה.

הרה"ג יוסף בן ציון רבינובין שליט"א - כולל תורת חיים ירושלים ע"י בלקט יוסף ח"א כת' בענין זה גופא וז"ל "זכרוננו שלא נטל מים אחרונים כל השנה לבד ב' לילות של פסח" וכן נמצא רמז בחרוזות שלו לליל הסדר וז"ל "מד"ח ידיו מזוהמות מל"ח המהפכ"ה יוע"י" גם במדרכי סוף פסחיסוכן בכל בו כתוב שצריך ליטול.

ושם בשאלה נ' חקרנו האם מלמד תינוקות או משגיח בישיבה וכשרות מותר להם לצום תענית שובב"ם.

הרה"ג אברהם דבדה שליט"א - כולל חזון איש בני ברק הנה בשו"ע תקע"א ס"ב ת"ח אסור לו ליטול בתענית מפני שממט במלאכת שמנים וכו' ומלמד תינוקות דיום כת"ח, והביא השע"ת מהברכ"י דאפי' מה שהתיר המג"א להתענות כשיש להם עונות ידועים היתר זה אין למלמד תינוקות דאית בהם תרתי, א' ממעטין ממלאכת שמנים, ב' - גוזלין את הרבים, ולא גרעו מפועלין שאסור להם להתענות כמבואר חו"מ סי' ש"ג ס"ה, ולפי"ז פשוט ומובן דאין להם להתענות תענית שובב"ם דאדברא מיגרעי גרעי בזה חלף עבודתם שצריכים לעבוד.

במדור "תמדת ההלכה" הארכנו בדיון השלמה בשנים מקרא ואחד תרגום, והיינו באדם שלא קרא שנים מקרא ואחד תרגום בשבוע העבר וצריך בשבוע הזה להשלים, איזה יקרא קודם האם חובת הקריאה של שבוע זה, או דישלים קודם משבוע העבר, וטעם הספק כדברי האחרונים או דישלים משבוע העבר דתורת ה' תמימה והיינו שקורא לפי סדר הדברים, או דהוי כדן תפלה דקודם מתפלל החיוב ורק אח"כ ההשלמה, והבאנו מפוסקי דורנו דקודם ישלים משבוע העבר ורק אח"כ משבוע זה, דיש להקפיד על כסדרן.

הרב אליעזר וילנר שליט"א - קרית ספר מה שהבאתם להלכה שקודם יקרא משבוע העבר כן הוא, ומכל מקום יש לציון בכאן שזהו דוקא אם סיפק בידו גם של שבוע זה וגם של שבוע הקודם, אולם אם אין בידו זמן לשניהם ודאי הוא שיקרא רק של שבוע זה ולא משבוע העבר.

ועוד לשם הבאנו דברי המהרש"ם שיש לחלק בין ד' החומשים למשנה תורה דב' החומשים דלא דרשי סמוכים ואין מוקדם ומאוחר בתורה, והרי יכול להיות משבוע העבר הוא הסדר ולכן יקרא קודם משבוע העבר ואח"כ יקרא משבוע זה, ובמשנה תורה דדרשין סמוכים שבדוקא נשנית כך, לכך יקרא במשנה תורה קודם משבוע העבר דייקא,

הרב הגאון מרדכי אליעזר פשקוס שליט"א - בני ברק מה שהבאתם שם דברי המהרש"ם שיש לחלק בין ד' החומשים למשנה תורה, יש לעיין בזה מדברי התוס' ברכות ד: ד"ה למה שהכריחו שמוה שאין אנו מקדימין פ' ציצית אף שהיא קדומה בתורה ש"מ דאין מוקדם ומאוחר בתורה, והיה לנו עפ"י להקדים ג"כ והיה שמדברת בלשון רבים, ולחנ"ל צריך עיון דבמשנה תורה א"א להקדים הרי דאין יכולים להקדים והיה דהרי שם יש סדר וצ"ע.

ועוד לשם הבאנו דכתב המהרש"ם דחיליה ממאי דכתב בשו"ת צמח צדק סי' קכ"ו בהפטרות שמעו דבר ה' שלא יקרא בטעות בשבת, ובשבת בלאחריה שקוראים דברי ירמיהו רוצים להשלים גם מה שחיסרו בשבת העבר מאי יקראו קודם, וכתב שיתחילו דברי ירמיהו ואח"כ שמעו כיון דכך הוא הסדר בבבאי, הרי מכאן דהעיקר הוא שיקרא עפ"י הסדר ואם לא קרא בשבת שעברה יקרא קודם משבוע העבר, וה"ל כאן בשמו"ת.

הרה"ג צבי מאיר פרידלענד שליט"א - אנטוורפן יש לציון בזה דברי השואל ומשיב בהגהותיו לא"ח סי' תכ"ה, שכתב על דברי הרמ"א שם שבר"ח החל בשבת ראה מפטירין השמיים כסאי, ובמנ"א דאז מפטירין בפ' תצא רני עקרה ועניה סוערה, ולזה כתב וזע"ז דפיטרי בפר' שופטים רני עקרה ועניה סוערה ובפר' תצא יפטיר אנכי מטעם דכל מה הנוכל להקדים הפטרות תצווה שגדנחה מקדימין הרי דכחל כמה שאפשר להשלים מה שחסרו צריך להשלים.

במדור "תמדת הדורש" הארכנו בקושיית העולם באה דמשה רבינו כשרצה להרוג את המצרי כתיב ביה ויפן כהן וכה וירא כי אין איש וכו' האם היה חייב מיתה מ"ט ירא להרגו, ואם לא היה חייב מיתה אמאי אם אין איש מותר לו להרגו, והבאנו בזה ה' דרכים.

הרב אשר מנחם יעקובוביץ שליט"א - אלעד כתב בספר פנינים יקרים ת"י נפלא למאי דכתב האר"י הק' עה"פ שופך דם האדם באדם דאפי' שהנהרג היה חייב מיתה וגברא קטילא קטיל, דאליה לא היה עושה לו הקב"ה כן, מ"מ חייב דהיה צריך לצאת הימנו בנים וזהו שופך דם אדם באדם, ומ"מ אם הקב"ה לא הזמין לו עדים הרי דאין הקב"ה רוצה שיהרג הנוצח, והרי דלא יצא ממנו זרע כשר, וזהו וירא כי אין איש שאין עדים ועכ"פ שלא יצא ממנו זרע קודם וניחא ליה למריה שאהרגוהו ואז וכן את המצרי.

במדור "תנחמד ונע"ם" הארכנו בביאור קרא שאמר משה רבינו להקב"ה למה הרעת לעם הזה למה זה שלחתי, שביארו בזה מפרשי התורה דהא תליא בהא והבאנו בזה ה' אופנים.

הרה"ג יואל אברהם מושקוביץ שליט"א - כולל סאטמר ירושלים יש לציון ביאור נפלא שכתב הרה"ק מרדכי דוב מהאגנסטיפל ד"ע בספרו עמק החכמה, דהנה משרע"ה סיור ללכת בטענת כבד פה ועלל שפה, ואזי אמר לו ה' אהרן יהיה נביאך והוא יהיה לך לפה, וכיון דפרעה חצף לאמר דאליה לא היה עושה לו הקב"ה כן, דסבירא ליה כיון דאין אהרן שליח ה' אלא שליח של משה רבינו, לא הוי חוצפה קמי הקב"ה דהוי מילי ומילי לא מימסרי לשליח, ולזה טען משה למה הרעת לעם הזה למה זה שלחתי ולא את אהרן דהרי מזה כי הצל לא הצלת הרי דתלוי

גליון זה נדבת ידידנו הדגול והנכבד הרה"ח ר' **יהודה אריה כץ שליט"א** ירושלים
אשר הרים תרומת ידו ברוח נדיבה להגדיל תורה ולהאדירה
לרגל שמחת הולדת בנו **משה אברהם הי"ו** ויה"ר שיזכה לגדלו לתורה לחופה ולמעש"ט ואך ששון ושמחה ישגו בנקל ובהרחבת הדעת אמן

גליון זה יו"ל בסיוע

תורה ויהדות לעם

גליון זה נדבת ידידנו הדגול והנכבד הרה"ג **דוד דוב פרידמן שליט"א** מנהל ת"ת כ"ס ערלי בני ברק
אשר הרים תרומת ידו ברוח נדיבה להגדיל תורה ולהאדירה לרגל שמחת נשואי בנו הבה"ח החתן **אלתר חיים פרידמן הי"ו** מבחירי ישיבת ערלי עב"ג תחי' בת למחותנו הרה"ג **אהרן ישעיה שטרר שליט"א** ר"כ קול יהודה סערט ויוניץ חיפה ויה"ר שהזיווג יעלה יפה ויבנו בנין עדי עד ואך ששון ושמחה ישיגם כל ימי חייהם ויזכו לראות בנין ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות הנקל ובהרחבת הדעת.

גליון זה נדבת ידידנו הדגול הרב **לוי יצחק רוננובין שליט"א** בני ברק
אשר הרים תרומת ידו ברוח נדיבה להגדיל תורה ולהאדירה לרגל שמחת הולדת בתו **מירל נחמה תחי' ויה"ר** שיזכה לגדלה לבעל תורה ולחופה ולמעשים טובים בנקל ובהרחבת הדעת

גליון זה נדבת ידידנו הדגול והנכבד הרה"ח ר' **יהודה אריה כץ שליט"א** ירושלים
אשר הרים תרומת ידו ברוח נדיבה להגדיל תורה ולהאדירה לעילוי נשמת אמו החשובה **מרת גיטל חיה ברה"ח יעודה אריה ז"ל** נלב"ע כ"ז טבת תשע"ג תנצב"ה

גליון זה נדבת ידידנו הדגול והנכבד **מר יעקב בן שושן הי"ו**
אשר הרים תרומת ידו ברוח נדיבה להגדיל תורה ולהאדירה לרפואת **שבתאי חי יחיאל בן גאולה הי"ו** ויה"ר שבזכות מצוה זו ירפאוהו ה' ויחלימוהו במהרה אמן

כל המעונין להצטרף למנויים ישלח מייל לדוא"ל הנ"ל

לתגובות והערות להרב שלמה שוורץ פקס 077-3013270 או לכתובת רח' ח-נ 3/5 קטמון

לידי מערכת "מחמדי התורה" לתרומות והנצחות 054-8439495 s25@bezeqint.net

גליון הבא יו"ל בעזה"ת פר' יתרו הבעל"ט